

Marion van de Coolwijk

DierenAlarm!

Wie is de dief?

δ

HOOFDSTUK 1

Linne doet gevaarlijk.

‘Zo, meiden! Heeft het eten gesmaakt?’

Mevrouw Jaspers kijkt naar de twee meisjes die aan tafel zitten.

Linne veegt haar mond af. ‘Nou en of, mam!

Kunnen we niet iedere dag pannenkoeken eten?’

Linne’s moeder begint de tafel af te ruimen.

‘Helpen jullie even mee?’

Chloë schuift haar stoel naar achteren.

‘Tuurlijk,’ zegt ze.

Na een kwartiertje staat het servies schoon in de kast en ligt het bestek in de la.

Chloë hangt de theedoek op en ploft neer op

een stoel. ‘Tjonge, jonge, wat een berg afwas!’

overdrijft ze. Ik ben blij dat we dat hebben gehad.’

‘Wat zullen we vanmiddag gaan doen, Chloë?’

vraagt Linne aan haar vriendin.

Chloë haalt haar schouders op. ‘Ik weet het niet!

We hebben nog maar een paar dagen vrij van school.

Ik wilde dat er eens iets spannends gebeurde!’

Linne grinnikt. ‘Jij denkt dat de avonturen voor

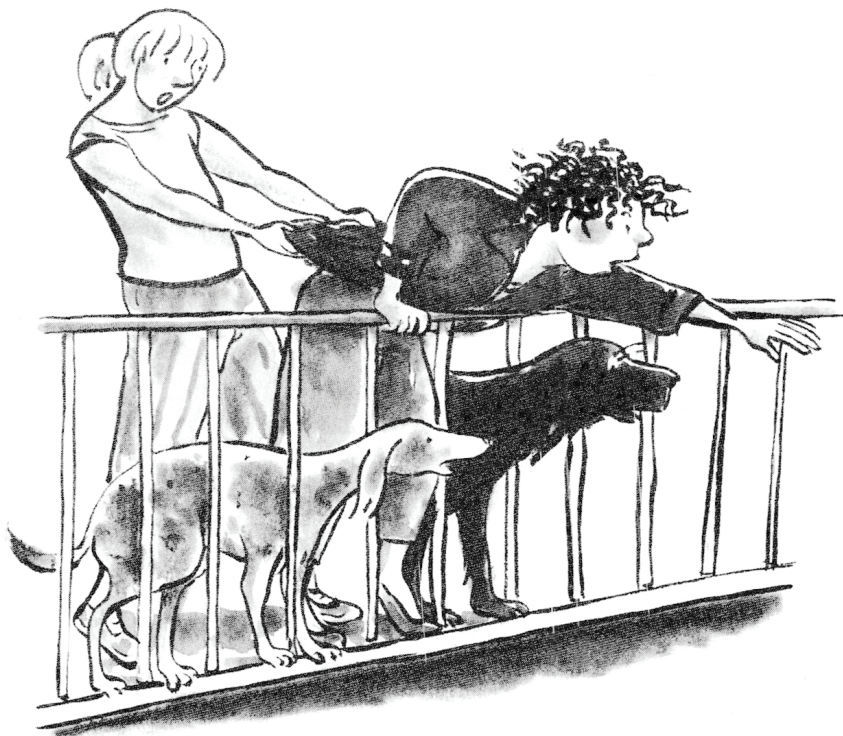
het oprapen liggen. Zullen we naar mijn kamertje

gaan? Misschien hebben Rex en Nala een leuk idee!’

Even later zitten ze op het bed van Linne.
Twee honden kijken hen vrolijk aan.
‘Wat zijn onze honden toch lief, hè?’ zegt Chloë.
Ze aait Nala over haar kop.
‘Je bent braaf, hoor!’ fluistert ze tegen haar hond.
Linne geeft Rex een klopje op zijn rug en zegt:
‘Wacht even! Ik pak de praatpet.
Dan kan ik jullie tenminste verstaan.’
Chloë lacht. ‘Wat een geluk dat jij de praatpet
hebt gevonden, hè? Het ziet eruit als een gewone,
rode pet. Maar wij zijn de enigen die weten dat
het een toverpet is.’
Vlug pakt Linne een kleine, rode pet uit haar kast.
Ze zet de pet op haar hoofd en mompelt
de toverformule.
‘Praatpet, praat!’
Nu kan Linne de taal van alle dieren verstaan.
Rex kwispelt met zijn staart. ‘Gezellig, Linne!

Nu kunnen we weer met elkaar praten.’ blaft hij.
Nala loopt naar Linne toe. ‘Zullen we naar het park gaan?’
Chloë kijkt nieuwsgierig naar Linne. Zij kan niet verstaan wat de honden zeggen. Ze hoort alleen maar geblaf.
‘Wat zeggen ze, Linne?’ vraagt Chloë nieuwsgierig.
Linne lacht. ‘Ze willen naar het park!’
Chloë staat op en pakt de twee hondenriemen van het tafeltje. ‘Oké! We vervelen ons hier binnen toch maar.’
Rex en Nala rennen meteen de gang in.
Even later staan ze op de galerij van de vijfde verdieping. Rex en Nala rennen al vooruit naar de deur van de galerij. Chloë logeert nu al drie dagen bij Linne in de flat. Zelf woont Chloë op een boerderij aan de rand van de stad. Ze is de enige die het geheim van de praatpet kent. Zelfs Lannes ouders weten er niets van.
Plotseling wijst Chloë over de rand van de galerij. ‘Kijk daar eens!’ roept ze verbaasd.
Linne tuurt in de richting die Chloë aanwijst.
Er staat een grote vrachtwagen beneden op het plein. De wagen is beschilderd met allerlei kleuren. Maar ze kunnen niet zo goed zien wat er op de wagen staat.
Linne buigt zich naar voren om het beter te kunnen zien.
Ze hangt nu wel heel gevaarlijk over de balustrade heen.
Chloë schrikt als ze het ziet. ‘Doe niet zo eng, gekkie!’ zegt ze angstig. Chloë trekt Linne aan haar trui. ‘Pas op!’

Een enorme windvlaag waait langs het flatgebouw en blaast de pet van Linnes hoofd.

Razend snel probeert Linne de pet nog te pakken.

Maar het is al te laat. 'O, nee!' roept ze geschrokken. 'De praatpet waait weg!'

HOOFDSTUK 2

Het geheim bijna verraden.

Chloë en Linne zien hoe de wind de pet meeneemt. Met grote, sierlijke bogen dwarrelt de praatpet door de lucht.

Rex en Nala rennen naar de twee meisjes toe.

‘Waf, waf, waf!’ blaft Rex.

Linne voelt de tranen achter haar ogen prikken.

Ze is boos en verdrietig tegelijk. De praatpet is weg!

Wat moet ze nu doen? Een dikke traan rolt over haar wang.

Chloë slaat een arm om haar schouders. ‘Niet huilen, Linne! We vinden de pet vast wel terug.’ Chloës stem trilt. Ze gelooft er zelf ook niet in. Maar ze weet zo gauw niets anders te zeggen.

Opeens geeft Chloë een gil. ‘Linne! Kijk daar!’

Ze wijst langs Linnes gezicht.

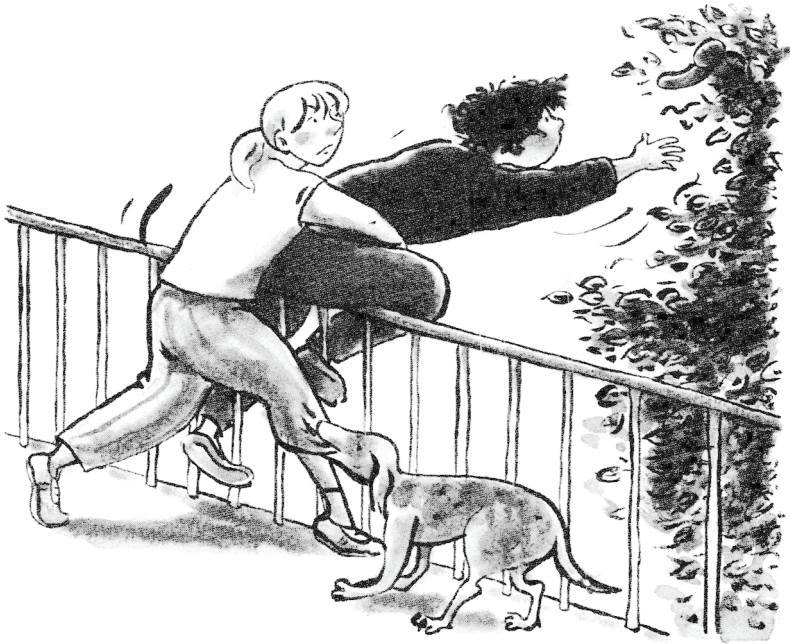
‘De pet hangt in een boom!’

Linne draait zich om.

Voor de flat staan een paar bomen.

En in een van die bomen hangt de praatpet.

‘Wat een geluk!’ schreeuwt Chloë.
Linne grijpt de arm van Chloë en trekt haar mee.
‘Vlug! We moeten naar de eerste verdieping.
Voordat iemand anders de praatpet vindt!’
‘Als we nu maar op tijd zijn,’ mompelt Chloë.
‘De wind kan de praatpet zo weer wegblazen!’
Snel rennen ze de trap af naar de eerste verdieping.
Linne is het eerst bij de boom. Ze ziet de praatpet
gevaarlijk bungelen aan het uiteinde van een tak.
Ze buigt zich voorover en strekt haar armen.
Linne kan er net niet bij. Voorzichtig klimt ze op
de balustrade en gaat erop zitten. Chloë moet
haar goed vasthouden. Nu doet Linne wel
heel gevaarlijk. Maar ze kan de pet net niet pakken.
De wind speelt met de pet. Het kan ieder moment
weer wegwaaien.
‘Nog een stukje verder, Chloë,’ roept Linne.
‘Dan probeer ik de pet uit de boom te slaan!’
Chloë aarzelt. Ze kijkt naar het gevaarlijke gewiebel
van Linne.
‘Toe nou! Straks waait de pet weg!’ schreeuwt Linne.
Chloë is bang. Linne kijkt haar boos aan. ‘Schiet op!’
Chloë laat Linne nog verder naar voren leunen.
‘Houd me goed vast, Chloë!’ roept Linne toch wel
angstig. Na een paar keer lukt het haar de pet van
de tak te slaan. De wind blaast de praatpet weg.
Even later komt die op de grond terecht.
‘Wat doen jullie daar? Dat is levensgevaarlijk?’
vraagt een man die plotseling achter ze staat.
Hij kijkt Linne en Chloë boos aan. ‘Is er soms
een gouden horloge gevallen?’
Chloë schudt haar hoofd. ‘Nee, meneer! Het was
een pet. De praatp...’

Verder komt ze niet, want Linne geeft haar een stomp. ‘Ssst, sufferd!’ fluistert ze. ‘Hij mag niets weten van de praatpet.’

Chloë krijgt er een kleur van. Daar had ze bijna haar mond voorbijgepraat! De man loopt hoofdschuddend door.

Snel rennen Linne en Chloë naar beneden. Als ze beneden komen, ligt de pet er nog. ‘Gelukkig!’ fluistert Linne. Ze duwt de deuken uit de rand van de pet en zet hem op haar hoofd. ‘Praatpet, praat!’ fluistert ze.

Rex springt blij tegen haar op. ‘Fijn, Linne! Nu kun je ons weer verstaan!’ Linne aait haar hond over zijn kop.

‘Zullen we maar meteen naar het park gaan, Linne?’ stelt Chloë voor.

Linne knikt. ‘Maar je moet wel goed opletten dat je het geheim niet verraadt.’

Chloë kijkt verlegen. ‘Het ging vanzelf,’ zegt ze.

‘Ik doe het echt niet expres!’

Linne zucht. ‘Je weet dat de praatpet een geheim moet blijven! Denk eens aan al die mensen die de praatpet zouden willen stelen! Als de pet in verkeerde handen valt, kunnen er heel erge dingen gebeuren.’

HOOFDSTUK 3

De gemene parkwachter.

Het is rustig in het park.

Rex en Nala hollen het park in.

Linne en Chloë lopen op hun gemak door het park.

Als ze langs de kinderboerderij komen, zien ze een jong konijntje bij de ingang zitten.

Linne en Chloë lopen naar het konijntje toe.

Het konijntje schrikt en huft bij de ingang vandaan.

‘Je hoeft niet bang te zijn!’ zegt Linne zachtjes.

‘Hoe heet je en waarom zit je hier helemaal alleen?’

‘Waar is je moeder?’

Linne hurkt naast het konijntje neer en pakt

het voorzichtig op. Het konijntje is bang. ‘Ik heet

Flappie, maar mijn mama is weg! Een meneer heeft haar en mijn broertjes en zusjes meegenomen.

Ik was aan het spelen. Toen ik terugging naar

mama, zag ik iets heel ergs. Een man stopte mama en mijn broertjes en zusjes in een mand. En toen...

toen waren ze weg!’ Linne vertelt aan Chloë wat het konijntje heeft gezegd.

Chloë schrikt. ‘Maar dat is verschrikkelijk!’